

WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Białe Podlaska
tel. (087) 343-61-11

NASZE SŁÓWKO

PAŹDZIERNIK 2001

CENA: 1 ZŁ

GAZETKA SZKOLNA PUBLICZNEGO GIMNAZJUM NR 2 W BIAŁEJ PODLASKIEJ

W tym numerze:

- § Epoka Oświecenie cz.2
- § Magazyn Rozmaitości
- § Aktualności z życia szkoły
- § Humor
- § Poznaj swoje zainteresowania
- § Czy warto robić głupi żart?
- § Sekrety „Quo vadis”

LISTOPAD MIESIĄCEM PRZECIWKO PRZEMOCY

Z przyjemnością zawiadamiamy, że po raz kolejny p. pedagog Anna Grytczuk organizuje akcję przeciw przemocy. Według nas te akcje wnoszą wiele dobrego do naszej szkoły. Tradycją stało się już, że apele przeciwko przemocy organizowane są w listopadzie. Chcielibyśmy serdecznie poprosić uczniów naszego gimnazjum o włączenie się do tej akcji. Apel odbędzie się 14 listopada br. Jeszcze raz serdecznie zapraszamy!!

Z okazji

Dnia Nauczyciela

Pani dyrektor, wszystkim
nauczycielom oraz pracownikom
naszej szkoły
życzymy dużo
zdrowia, radości,
cierpliwości oraz
spełnienia najskrytszych marzeń.
Redakcja

QUO VADIS, HOMO

„Wielka epicka opowieść
o władzy, którą pokonała wiara
o wierze, która przyniosła miłość
o miłości, która odmieniła Rzym.”

Polski „Quo vadis”, czyż nie brzmi to dumnie? No właśnie, tak jak myślałam. W końcu nie musimy ze wstydu chować głowy w piasek i oglądać wielkich zagranicznych ekranizacji. Mamy swoją. Polska, jako „mała istotka” stała się wielką. A wszystko zawdzięczamy to najwybitniejszemu reżyserowi, „rekonstruktorowi światów przepadłych”, Jerzemu Kawalerowiczowi.

Oto specjalnie dla Was, uchylam rąbka tajemnicy filmu „Quo vadis”

Quo vadis w liczbach

- ★ Całkowity koszt produkcji filmu: 18 mln dolarów
- ★ Ekipa realizacyjna liczyła 135 osób, w tym 53 aktorów
- ★ Ilość materiałów zużytych do uszycia kostiumów 17.622 m
- ★ Ilość zużytych rekwizytów: 5.000
- ★ Koszt rekwizytów: 1 mln zł
- ★ Koszt dekoracji i efektów specjalnych: 18 mln zł
- ★ Zwierzęta zaangażowane do filmu: byki-2, lwy-14, konie-30, osły-2
- ★ Koszt pobytu ekipy w Tunezji: 6 mln zł, Rzymie i Francji: 4,2 mln zł
- ★ Ilość statystów (razem): 1850 Francuzi-300, Polacy-1400, Tunezyjczycy-150
- ★ Ilość zużytej taśmy: 95 km
- ★ Ilość materiałów zużytych do charakteryzacji: szminki-1000, puder-10 kg, cienie-40 kompletów, lakier do włosów-1000 sztuk, krem ochronny-500 pudełek, brody-150 sztuk, peruki-400, warkoczki i sploty-150, tupeciki-60
- ★ Waga jedzenia na planie: 6 ton
- ★ Ilość kaskaderów: 50
- ★ Ilość osób uczestniczących w castingu do poszczególnych ról: Ligia-450, Winicjusz-20, Neron-10, Ursus-10

Kto kim w **Quo vadis**

- Paweł Deląg-Marek Winicjusz
- Magdalena Mielcarz-Ligia
- Bogusław Linda-Petroniusz
- Jerzy Trela-Chilon Chilonides
- Michał Bajor-Neron
- Franciszek Pieczka-Piotr Apostoł
- Krzysztof Majchrzak-Tygellinus
- Rafał Kubacki-Ursus
- Andrzej Tomecki-Glaukus
- Małgorzata Pieczyńska-Akte
- Agnieszka Wagner-Poppea
- Marta Piechowiak-Eunice
- Danuta Stenka-Pomponia
- Małgorzata Foremniak-Chryzotemis
- Jerzy Nowak-Kryspus
- Zbigniew Waleryś-Paweł z Tarsu
- Piotr Garlicki-Plaucjusz
- Stefan Burczyk-Seneka
- Sławomir Holland-Terezjasz
- Marian Glinka-Kasjusz

„Zawsze mnie interesowało rekonstruowanie dawnych, nie istniejących już światów i ukazywanie na ich tle człowieka uwikłanego w rozwiązywanie odwiecznych dylematów. Postacie głównych bohaterów „**Quo vadis**” skupiają w sobie niemal wszystko, co da się powiedzieć o ludzkich charakterach, a opowieść porusza ponadczasowe wielkie dylematy Władzy, wiary, miłości i odpowiedzialności. Rozgrywający się w powieści Sienkiewicza Niezwykły dramat walki o człowieczeństwo jest tak samo aktualny dziś, jak i w czasach rzymskich. Warto więc zapytać jeszcze raz „**Quo vadis, homo**”?

Jerzy Kawalerowicz

CZY WARTO JEST ROBIĆ GŁUPI DOWCIP?

Obecnie trwają nieustanne ataki na Afganistan. Na to państwo zrzucają liczne bomby i rakiety. Ale czy za ataki śmiertelnym wirusem można winić afgańskich terrorystów, którzy czynią to w ramach zemsty na Amerykę?

Już dwóch pracowników waszyngtońskiej poczty zmarło z objawami ostrej grypy, przypominającymi skutki zarażenia węglikiem. Obecnie są badane przyczyny ich śmierci. Do szpitala trafiło już dziewięć osób, które mają podobne objawy. U dwóch osób potwierdzono zarażenie się węglikiem.

Cały świat boi się śmiertelnego wirusa, który jest wysyłany w listach. Obecnie są ludzie, którzy nie zdają sobie sprawy z niebezpieczeństwa i wysyłają mąkę wsypaną do koperty. Czynią to, aby odbiorcy myśleli, iż jest to słynna, śmiertelna bakteria. Taki przypadek miał miejsce również w naszym mieście. Jeden z uczniów gimnazjum przy liceum im. Emilii Plater zrobił ów dowcip dla jednego z nauczycieli. Do koperty wsypał mąkę, napisał na niej litery afgańskie, a następnie umieścił „prezent” na biurku nauczyciela. Ten, widząc list, otworzył go, a następnie stwierdził, iż wie, że to jest mąka, jednak podda się kosztownym badaniom. Powiedział to przy całej klasie i dodał, że za te badania będzie płacił ten, kto dostarczył list. Sprawa ta trafiła do dyrektora szkoły, który ogłosił, że jeśli nie znajdzie się ten, który to zrobił, cała klasa zostanie wydalona ze szkoły. Jednak winny nie ukrywał się długo, przyznał się i prawdopodobnie zostanie skreślony z listy uczniów tej szkoły.

Obecnie za takiego typu wygłupy można zostać ukaranym do siedmiu lat pozbawienia wolności oraz grzywną w wysokości wielu tysięcy nowych złotych.

PRZYKŁADY ZAGROZEŃ, ZARAŻEŃ I ZGONÓW SPOWODOWANYCH BAKTERIĄ WĘGLIKIĄ:

☛ Jedna osoba zmarła. Był to fotoreporter gazety mającej siedzibę w Boca Raton na Florydzie. To tam dotarła pierwsza koperta z węglikiem.

☛ Zachorowało dziewięć innych osób w USA. Byli to: pracownik budynku Boca Raton, pracownicy dziennika „New York Post”, stacji CBS i NBC w Nowym Jorku, syn pracownicy ABC TV, pracownicy poczty w Nowym Jorku, Waszyngtonie i New Jersey.

☛ U kilkudziesięciu osób wykryto węglik np. w przewodach nosowych, lecz nie doszło do zarażenia. Węglika dostarczono m. in. do amerykańskiego Senatu i Izby Reprezentantów, prawdopodobnie też do biura gubernatora stanu Nowy Jork George'a Pataki.

☛ Pierwszy przypadek węglika poza USA odnotowano w Kenii. Węglik był też w kopercie na Wyspach Bahama.

☛ Listy z podejrzanym proszkiem pojawiły się w ambasadach USA w Grecji, Pakistanie, na Fidżi, Sri Lance, w konsulatach w Berlinie i Osace, biurze kanclerza Niemiec, premierów Holandii, Polski, Czech i Słowacji, francuskim parlamencie, biurach BBC w Londynie, redakcjach największych gazet w Japonii, Peru, Brazylii, Jugosławii.

☛ Kilka samolotów awaryjnie lądowało.

☛ W Chinach zakazano wysyłania jakiegokolwiek białego proszku pocztą.

Dominika Kret, Magda Osipowicz II A

HUMOR

Wieża: Żeby uniknąć hałasu, odchylcie kurs o 45 stopni w prawo.

Pilot: Jaki hałas możemy zrobić na wys. 35000 stop?

Wieża: Taki kiedy wasz 707 uderzy w tego 727, którego macie przed sobą...

Wieża: Jesteście Airbus 320 czy 340?

Pilot: Oczywiście, że Airbus 340.

Wieża: W taki razie niech pan będzie taskaw włączyć pozostałe dwa silniki.

Pilot Alitalia, któremu piorun wyłączył pół kokpitu:

"Skoro wszystko wysiadło, nic już nie działa, wysokościomierz nic nie pokazuje...." Po pięciu minutach nadawania odzywa się pilot innego samolotu: "Zamknij się, umieraj jak mężczyzna"

Pilot: Prosimy o pozwolenie na start.

Wieża: Sorry, ale nie mamy waszego planu lotu, dokąd lecicie?

Pilot: Do Saltzburga, jak w każdy poniedziałek...

Wieża: DZISIAJ JEST WTOREK

Pilot: No to super, czyli mamy wolne...

Wieża: Podajcie oczekiwany czas przylotu.

Pilot: Wtorek by pasował...

Poznaj swoje zainteresowania

Bezrobocie, a także wykonywanie nudnej, niezgodnej z predyspozycjami pracy jest jednym z największych zagrożeń mogących dotknąć każdego człowieka. Dlatego też, aby uniknąć tego typu problemów musicie poznać swoje zainteresowania, zdolności, temperament. Powinniście mieć już obraz siebie, dokonywać samooceny. Proponuję, by wasze przemyślenia poprzedzone były zabawą -

„Podróż w dzieciństwo”. Cofnięcia w czasie możecie dokonać podczas słuchania muzyki, która was relaksuje. Czas ćwiczenia nie powinien być dłuższy niż 10 minut. Oto ćwiczenie:

„Przypomnijcie sobie siebie z czasów, gdy mieliście 6-7 lat. (Gdy rozpoczynaliście naukę w szkole) W co najbardziej lubiliście się bawić, jakie role przyjmowaliście w tych zabawach, jaki rodzaj działań szczególnie się wam podobał, czym się interesowaliście, czychętnie bawiliście się z innymi dziećmi, czy też, woleliście zabawy w samotności...?”

Poniżej macie przed sobą proste pytania. Dotyczą one czynności jakie lubicie i jakich nie lubicie. Na każde pytanie Na każde pytanie należy odpowiedzieć znakami, które wpiszeć w odpowiednie kratki arkusza odpowiedzi (każdemu pytaniu odpowiada kratka zaznaczona numerem). Jeżeli daną czynność bardzo lubicie, wpiszeć w odpowiednią kratkę dwa krzyżyki. Jeżeli daną kratkę tylko lubicie, wpiszeć jeden krzyżyk. Gdy danej czynności nie lubicie wykonywać, wpiszeć w kratkę minus. Jeżeli zaś, danej czynności nie znacie lub nie wykonywaliście jej nigdy i trudno wam na pytanie z nią związane odpowiedzieć, w kratkę wpiszeć znak zapytania. Uwaga: starajcie się na pytania odpowiadać szczerze, nie namyślając się zbyt długo.

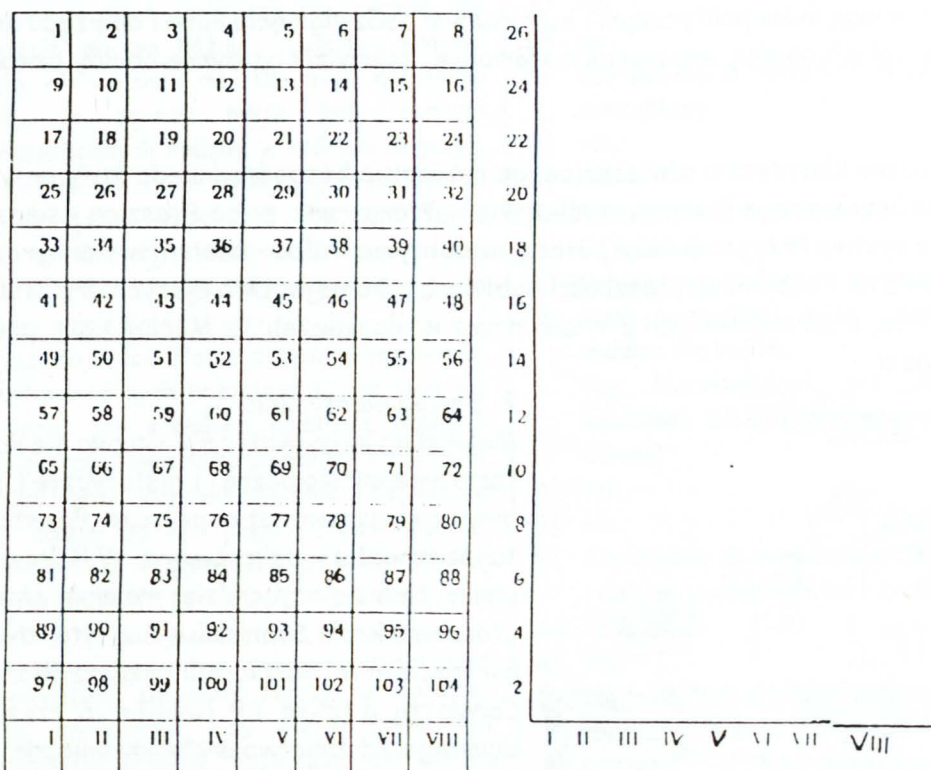
Czy lubisz?

1. Uczyć się j. polskiego
2. Wykonywać działania matematyczne
3. Poznawać życie roślin i zwierząt
4. Czytać czasopisma i książki o tematyce technicznej?
5. Poznawać pracę pielęgniarki, higienistki
6. Dbać o porządek w domu, pracy, szkole
7. Chodzić na koncerty do filharmonii
8. Należać do szkolnego klubu sportowego
9. Wyrażać na piśmie swoje spostrzeżenia i myśli
10. Uczyć się matematyki
11. Uczyć się biologii, botaniki, zoologii
12. Zwiedzać wystawy techniczne lub słuchać audycji o nowościach technicznych
13. Czytać o tym, jak ludzie nauczyli się walczyć z chorobami
14. Pomagać w gospodarstwie domowym
15. Tańczyć w dyskotecie
16. Brać udział w zawodach sportowych

17. Uczyć się j. obcego, posługiwać się nim w rozmowie
18. Czytać książki typu „Rozrywki matematyczne”
19. Prace doświadczalne z biologii
20. Zajęcia praktyczno - techniczne
21. Opiekować się chorymi, doglądać prawidłowego przyjmowania leków
22. Szyć i wyszywać
23. Śpiewać w chórze, zespole muzycznym
24. Chodzić na górskie wycieczki
25. Bywać w teatrze, muzeum, na wystawie sztuki
26. Zajęcia w kółku matematycznym
27. Pracować w sadzie, ogrodzie
28. Wykonywać prace budowlane, oglądać prace budów
29. Opiekować się dziećmi
30. Robić zakupy
31. Oglądać przedstawienia baletowe
32. Jeździć na rowerze
33. Zajęcia w kółku polonistycznym
34. Samodzielnie rozwiązywać w domu dodatkowe zadania i przykłady z matematyki
35. Przeprowadzać doświadczenia z roślinami
36. Montować i naprawiać różne maszyny, przyrządy
37. Poznawać budowę organizmu człowieka
38. Przekonywać o czymś innym ludzi
39. Projektować wystrój swojego pokoju, klasy szkolnej
40. Brać udział w sportowych grach zespołowych
41. Omawiać z kolegami przeczytane książki
42. Brać udział w olimpiadach matematycznych
43. Zajęcia w kółku biologicznym
44. Sporządzać modele samolotów, okrętów
45. Poznawać przyczyny poznawania różnych chorób
46. Zapoznawać się i obcować z innymi ludźmi
47. Grać na jakimś instrumencie
48. Jeździć na nartach
49. Czytać literaturę piękną
50. Odkrywać praktyczne zastosowanie matematyki w otaczającym nas świecie
51. Obserwować naturę
52. Wykonywać prace z mechaniki
53. Czytać i opowiadać dzieciom bajki, bawić się z nimi
54. Przygotowywać posiłki
55. Należać do zespołu tanecznego
56. Grać w tenisa
57. Czytać artykuły z dziedziny krytyki literackiej
58. Uczyć się fizyki
59. czytać o odkryciach z dziedziny chemii
60. Wykonywać rysunki techniczne
61. Uczyć się biologii
62. Odpowiadać za wyżywienie kolegów na obozach
63. Projektować stroje
64. Pływać
65. Uczyć się historii
66. Przeprowadzać doświadczenia z fizyki
67. Rozwiązywać zadania z chemii
68. Obserwować pracę maszyn, zwiedzać warsztaty
69. Poznawać pracę lekarza
70. Prac i prasować odzież
71. Brać udział w zajęciach kółka plastycznego
72. Kibicować ulubionym drużynom sportowym
73. Omawiać bieżące wydarzenia polityczne
74. Czytać literaturę z zakresu odkryć fizycznych
75. Przeprowadzać doświadczenia z chemii
76. Poznawać budowę urządzeń radiotechnicznych
77. Wyjaśniać kolegom, jak wykonać zadania szkolne

78. Wyświadczać różne usługi dorosłym
79. Słuchać muzyki, kolekcjonować płyty i kasety
80. Oglądać w telewizji zawody sportowe
81. Czytać książki o tematyce historycznej
82. Zajęcia w kółku fizycznym
83. Wykrywać zjawiska chemiczne w przyrodzie
84. Naprawiać urządzenia elektryczne w domu
85. Odpowiadać przy tablicy, występować przed szkołą
86. Naprawiać sprzęt gospodarstwa domowego
87. Malować pejzaże z natury
88. Lekcje w-f
89. Zwiedzać muzea historyczne, poznawać zabytki
90. Czytać książki typu „Rozrywki fizyczne”
91. Uczyć się chemii
92. Orientować się w schematach telewizyjnych, magnetofonów, odbiorników radiowych

93. Pełnić funkcję przewodniczącego klasy
94. Być dyżurnym na przerwach szkolnych
95. Fotografować przyrodę
96. Grać w kometkę
97. Brać udział w pracy społecznej
98. Odkrywać zastosowanie fizyki w świecie
99. Zajęcia w kółku chemicznym
100. Gromadzić ciekawe artykuły z czasopism o tematyce technicznej
101. Pomagać ludziom chorym lub starszym przy wykonywaniu prac domowych
102. Nakrywać do stołu, podawać potrawy bliskim
103. Brać udział w konkursach plastycznych
104. Jeździć na rolkach

++ bardzo lubię; + lubię; -- bardzo nie lubię; - nie lubię; ? nie wiem, nie znam

Klucz:

Policz ile „+” uzyskałeś w każdej pionowej kolumnie i nanieś te wartości na wykres znajdujący się obok. Połącz otrzymane punkty. Punkty maksymalne wykazują na twoje zainteresowania.

- I - humanistyczne
- II - matematyczno-fizyczne
- III - biologiczno-chemiczne
- IV - techniczne
- V - opiekuńczo-wychowawcze
- VI - usługowe
- VII - artystyczne
- VIII - sportowe

OŚWIECENIE CZ. 2

Oświecenie obejmuje w Polsce okres od drugiej poł. XVIII w. do ok. 1830 r. Na zachodzie Europy obejmuje cały XVIII w.

Główne założenia sztuki oświecenia:

Trzy główne style epoki oświecenia:

- klasycyzm
- sentymentalizm
- rokoko

Sztuka oświecenia jest przede wszystkim sztuką klasycyzmu. Charakteryzuje się ona spokojem, harmonią i równowagą. Uznaje jeden klasyczny (zaczepnięty ze sztuki antycznej) wzorzec piękna. Dzieła oświeceniowe realizują hasło: "uczyć, bawiąc", czyli spełniają funkcję dydaktyczną.

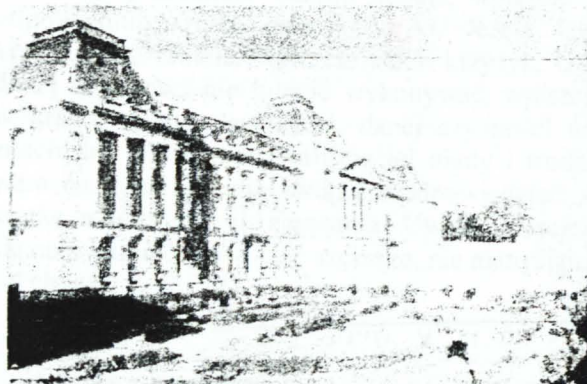
Mecenat króla:

W Polsce czasów oświecenia nastąpił bardzo szybki rozwój sztuk pięknych i literatury. Działo się tak m.in. dzięki temu, że patronat nad artystami objął sam król Stanisław August Poniatowski. Starał się on skupić wokół siebie wszystkich ludzi wykształconych, literatów, artystów. Liczył na to, że to właśnie oni pomogą mu w politycznym i kulturalnym podźwignięciu Polski do rządu królestw oświeconych. Otaczał ich opieką, wspomagał materialnie, zapraszał na słynne obiady czwartkowe.

Klasycyzm:

1. Architektura:

Styl architektoniczny klasycyzmu oświeceniowego nawiązuje bezpośrednio do stylu antycznego. Powstają wówczas liczne pałace (Łazienki Królewskie w Warszawie, pałac Staszica - siedziba ówczesnego Towarzystwa Przyjaciół Nauk) otoczone sentymentalno - nastrojowymi ogrodami, a także budowle sakralne i budynki użyteczności publicznej. Do najwybitniejszych architektów pracujących w Polsce, a sprowadzonych z Włoch przez króla należeli: D. Merlini (m.in. proj. Łazienek), A. Corazzi.

Pałac wersalski

2. Sztuki plastyczne:

Malarstwo klasycystyczne skupiło się na tematyce mitologicznej i historycznej, popularne były również portrety i pejzaże. Powstawały także miniatury dekoracyjne. W Polsce upamiętnili się najbardziej malarze włoscy z otoczenia króla Stanisława Augusta: słynny portrecista M. Bacciarelli i malarz Warszawy B. Canaletto, a także J.P. Norblin. W rzeźbiarstwie dominuje zdobnictwo architektoniczne, rzeźba portretowa i pomnikowa. Przeważa tematyka

mitologiczna. Najwybitniejsi polscy rzeźbiarze okresu oświecenia to: A. Le Brun, J. Tatarkiewicz, P. Maliński.

Poczesne miejsce zajmuje rzemiosło artystyczne: meblarstwo i ceramika.

Sentymentalizm:

Prąd artystyczny konkurencyjny wobec oświeceniowego klasycyzmu, który został stworzony przez filozofa francuskiego J.J. Rousseau. Doświadczenie jednostki Rousseau uznał za główne źródło wiedzy o świecie. Klasycznym przekonaniem o harmonii i ładzie świata przeciwstawione zostało napięcie, a także emocje świadczące o kryzysie współczesnej cywilizacji. W sztukach pięknych nurt ten przejawia się głównie w malarstwie pejzazowym, przesyconym poetyckim widzeniem przyrody. Sentymentalizm zbliża się do idei sztuki romantycznej.

Rokoko:

Styl ten miał wpływ głównie na architekturę, zdobnictwo i rzemiosło artystyczne epoki oświecenia. Istotą tego stylu było rozumienie piękna jako wartości podstawowej, dającej przyjemność obcowania z wytworami sztuki. Wytworne i subtelne, rokoko najpełniej zostało zrealizowane w małych formach architektonicznych oraz w architekturze pałacowych i salonowych wnętrz: w

eleganckiej ornamentyce, w lekkości i dekoracyjności wystroju, w porcelanowych bibelotach, w malarskich miniaturach i w miłosnej tematyce obrazów francuskich mistrzów: J. Watteau czy F. Bouchera. W kulturze polskiej przykładem ogrodu urządzonego w stylu rokoko są Powązki Izabeli Czartoryskiej (patrz również hasło: "Powązki").

Magazyn Rozmaitości

Witam serdecznie wszystkich czytelników. W tym numerze chciałabym trochę więcej miejsca poświęcić sprawom dotyczącym naszej szkoły. Mianowicie bardzo poruszyły mnie ostatnie wydarzenia, które zapewne dotyczyły wielu z Was. Otóż odkąd zaczęto sprawdzanie obuwia rozpoczęły się kradzieże butów na zmianę, a także przy okazji wielu innych rzeczy. Dochodziło do tego, że kilkoro uczniów z każdej klasy przychodzącej do szkoły na „po południe” nie miało odpowiednich butów i często te osoby dostawały uwagi gdyż niektórzy nauczyciele nie wierzyli w „zniknięcie” obuwia. Później częściowo wracało ono do właściciela, ale czasami nie. Dla mnie najgorszy okazał się fakt, że zginęły także buty osobom pochodzącym z niezamożnych rodzin, w których liczy się każda złotówka. Zostali zmuszeni do kolejnych wydatków. I gdzie tu jest jakaś uczciwość ludzka? Teraz zastanówmy się, z kim my właściwie na co dzień przebywamy? Okazuje się, że wśród złodziei, którzy może są naszymi kolegami z osiedla czy klasy.

Nie wiem, jakie jest do końca Wasze zdanie na ten temat, ale jakkolwiek był powód tych kradzieży to nic tego nie usprawiedliwia. Jeżeli nie miałabym własnych, dobrych butów i miałabym dostać uwagę to na pewno nie kradłabym. Dla mnie jest to brak odpowiedzialności za własne niedopatrzania i należy za nie ponieść konsekwencje. Bardzo serdecznie proszę wszystkich o przemyślenie tej sytuacji. Może ktoś chce się podzielić swoim zdaniem na ten temat?

Teraz może troszeczkę zmienimy temat na bardziej dotyczący naszej osobowości. Czy wiemy czym jest samodzielność? Myślicie zapewne, że ciężko jest się nią wykazać będąc pod czułą opieką rodziców. Ale bycie zaradnym (samodzielnym) nie polega tylko na gotowaniu czy praniu dla siebie. To także sposób myślenia, zdolność zachowania się i właściwe reakcje w różnych sytuacjach życiowych. Proponuje Wam więc krótki test. Czy jesteś zaradny i umiesz samodzielnie myśleć?

- Razem z koleżanką oglądasz film. W pewnym momencie czegoś nie rozumiesz:
 - pytasz ją od razu skąd się wziął ten brunet;
 - próbujesz sama się zorientować.
- Czy w razie wyjazdu czy choroby rodziców potrafisz przez kilka dni zająć się domem? (zakupy, sprząatanie, gotowanie)
 - tak, bez problemu.
 - Nie potrafię.
- Czy potrafisz sam/sama załatwić sprawy urzędowe?
 - tak.

- nie.
- Masz do rozwiązania trudne zadanie matematyczne, na pierwszy rzut oka nie podobne do żądęgo, które przerabiałeś/aś. Co robisz?
 - prosisz natychmiast kogoś o pomoc
 - próbujesz samodzielnie rozwiązać zadanie.
 - Czy sam/sama prasujesz lub pierzesz czasami swoje rzeczy?
 - tak
 - nie.
 - Czy sam/sama potrafisz zadbać o swój wygląd zewnętrzny?
 - tak,
 - nie.
 - Masz napisać wypracowanie na dowolny temat. Co robisz:
 - pytasz innych „O czym tu pisać?”,
 - sama wymyślasz kilka tematów i dopiero radzisz się kogoś.
 - Czy kierowałeś/aś już zespołem swoich koleżanek lub kolegów, ewentualnie młodszych dzieci?
 - tak,
 - nie.
 - Czy oddano Ci kiedykolwiek pod opiekę dziecko i dobrze wywiązałeś/aś się z tego zadania?
 - tak,
 - nie.
 - Na lekcji lub w gronie kolegów toczy się jakaś dyskusja. Jesteś innego zdania niż wszyscy. Co robisz:
 - milczysz, bo uważasz, że pewnie nie masz racji, więc cię wyśmiewają,
 - mówisz co myślisz i próbujesz bronić swojego zdania.
 - Czy potrafisz się obronić, kiedy się z Ciebie śmieją?
 - tak.
 - nie.

- A - 0; B - 10
- A - 20; B - 0
- A - 10; B - 0
- A - 0; B - 15
- A - 15; B - 0
- A - 10; B - 0
- A - 0; B - 15
- A - 15; B - 0
- A - 10; B - 0
- A - 0; B - 20
- A - 15; B - 0

ROZWIĄZANIE:
 0-50. Słabo! Trzeba się toba opiekować.
 50-100. Nieźle. Trochę musisz się podciągnąć.
 100-150. Bardzo dobrze. Dajesz sobie radę sam/sama. Nie sprawiasz innym kłopotów.

WIELKIE „BUM”

11 września był dla mnie ciekawie zapowiadającym się dniem. Tego dnia wraz z całą moją klasą jechałam do Lublina na pokazy fizyczne. Wracając z wycieczki moja koleżanka usłyszała z radia dziwną wiadomość: O godzinie 8:45 samolot pasażerski Boeing 767 American Airlines (lot 11) lecący z Bostonu, uderza w północną wieżę World Trade Center. Zaledwie 18 min. później drugi samolot rozbija się na południowej wieży. O godzinie 10:28 wali się północna wieża budynku symbolizującego światową potęgę gospodarczą USA.

Na początku ta wiadomość nie dotarła ani do mnie, ani do kolegów. Myśleliśmy, że to obraz z jakiegoś brutalnego filmu bądź gry komputerowej lub że to po prostu głupi żart. Jednak rzeczywistość okazała się bardziej przerażająca. To wszystko okazało się prawdą. P powrocie do domu długo siedziałam przed telewizorem, śledząc to zdarzenie.

Uczniom naszej szkoły zadaliśmy następujące pytanie: „Co sądzisz o tym co wydarzyło się na Manhattanie i czy świat może być bezpieczny?” Odpowiedzi były takie, jak sądziliśmy.

- „To straszne! Jak ktoś mógł zrobić coś takiego? Zginęło tylu niewinnych ludzi, którzy mogli zrobić coś naprawdę dobrego dla świata. Moim zdaniem zamachowcami kierowała zazdrość o władzę i potęgę USA. Świat długo będzie o tym pamiętał.”
- „ Te wydarzenie wstrząsnęły nie tylko Ameryką, ale i całym światem. Dawniej myślałam, że takie rzeczy zdarzają się tylko w filmach.”
- „Uważam, że z terroryzmem powinno się bezwzględnie walczyć!”
- „To niewiarygodne!”
- Obecnie terroryzm jest największym, zagrożeniem. Dotyczy to nas wszystkich i dlatego musimy złączyć się w walce z nim!”
- „To straszne!”
- Myślę, że po tym, co stało się na Manhattanie, świat nie jest już bezpieczny, a terroryści są gotowi na wszystko.”
- „To okropne!”
- „Rodem z filmów.”
- „Po tym wydarzeniu nikt nie może czuć się bezpiecznie.”

Agnieszka Struk, Anna Dacewicz II a

AKTUALNOŚCI Z ŻYCIA SZKOŁY

Dnia 4 października br. zorganizowana została Wieczornica poświęcona ochronie przyrody i patronowi ekologów - św. Franciszkowi z Asyżu. Krótki montaż słowno - muzyczny przygotowali uczniowie klasy III b i II c pod opieką pani mgr Haliny Szubiczuk. Po części artystycznej goście mogli obejrzeć wystawkę - skarby natury oraz skosztować zdrowych, bo ekologicznych, dóbr natury.

8 października odbyło się ślubowanie klas pierwszych. Na tą uroczystość przybył również przyjaciel naszej szkoły, ks. kanonik Zbigniew Bieńkowski. Aby właściwie powitać nowych gimnazjalistów przygotowano część artystyczną. Występowali uczniowie klasy I A pod kierownictwem p. mgr Anny Ostapiuk

oraz zespół muzyczny pani mgr Agnieszki Kosińskiej.

Zaś cztery dni później uczciliśmy święto naszych kochanych nauczycieli. Klasa II a wraz z wychowawczynią p. mgr Jolantą Wolanin przygotowała ciekawe przedstawienie, pełne humorystycznych scenek i wierszyków. Część muzyczna została przygotowana przez zespół muzyczny i p. mgr Agnieszkę Kosińską.

STOPKA REDAKCYJNA REDAKTORKI NACZELNE: Marta Rudzka i Joanna Konstanciuik ZESPÓŁ REDAKCYJNY: Ania Sawczuk, Ruda, Ania Dacewicz, Agnieszka Struk, Dominika Kret, Magda Osipowicz OPRACOWANIE GRAFICZNE: Bercia, Aśka, Ruda
--